

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 387 10 00 int. 2043
Fax : + 021 336 85 48
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 287 din 26.X.2013
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. .X. S.R.L. din .X. - în insolvență
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr..X./09.04.2008 și reînregistrată sub nr..X./29.07.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice .X. prin adresa nr. .X./24.X.2013 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. .X./29.X.2013 asupra reluării procedurii administrative de soluționare a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. - societate în insolvență cu sediul în .X., strada .X. nr. .X. bloc .X., sc. .X., .X., apart. .X., județul .X. cod unic de înregistrare .X., împotriva Deciziei de impunere nr. .X./12.X.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Administrația finanțelor publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2008, denumită în continuare decizie de impunere.

S.C. .X. S.R.L. contestă obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere în sumă de .X. lei, reprezentând :

- .X. lei impozit pe profit,
- .X. lei CAS datorată de angajator,
- .X. lei CAS individuală reținută de la asigurați,
- .X. lei contribuția de asigurari pentru somaj datorată de angajator,
- .X. lei contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,

- .X. lei contribuția pentru asigurari de sănătate reținută de la asigurați,
- .X. lei contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator,
- .X. lei contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice,
- .X. lei impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor,
- .X. lei taxa pe valoarea adăugată.

Societatea solicită și recalcularea dobânzilor și penalităților în sumă de .X. lei aferente debitelor stabilite în sarcina sa.

Urmare inspecției fiscale efectuate la S.C. .X. S.R.L., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X. au transmis Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. sesizarea penală nr. .X./19.X.2008 însoțită de Decizia de impunere nr. .X./12.X.2008, Raportul de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2008 și Procesul verbal nr. .X./06.X.2007 pentru a se stabili dacă faptele constatate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art.9 alin.1 lit.a) și lit.b) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia nr. .X./17.X.2008 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost suspendată soluționarea contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. .X./12.X.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în conformitate cu prevederile art.214 lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea.

Prin adresa nr. .X./24.X.2013 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. .X./29.X.2013, Direcția generală a finanțelor publice .X. a transmis Sentința nr. .X./17.X.2013, definitivă, pronunțată de Tribunalul .X. în dosarul nr. .X./ .X./2013 prin care a fost respinsă ca nefondată plângerea formulată de Direcția generală a finanțelor publice .X. împotriva Rezoluției din 29.11.2012 dată în dosarul nr. .X./ .X./2008 de Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. de neîncepere a urmăririi penale față de intimatul .X. asociat unic al S.C. .X. S.R.L. .X. sub aspectul savârșirii infracțiunii prevăzute de art.9 alin.1 lit.a) și lit.b) din

Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, menținând soluția atacată ca fiind legală și temeinică.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât motivele pentru care s-a dispus suspendarea soluționării contestației pe cale administrativă au încetat, în conformitate cu art.214 alin.3 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare potrivit căruia: *“Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu”*, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor va relua procedura administrativă de soluționare a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. - în insolvență împotriva Deciziei de impunere nr. .X./12.X.2008 pentru suma de .X. lei compusă din debite în sumă de .X. lei și accesoriile aferente în sumă de .X. lei.

Prin Sentința nr. .X. pronunțată de Tribunalul .X. în ședința publică din 23.X.2007 în dosarul nr. .X./ .X./20073 a fost admisă cererea creditoarei Administrația finanțelor publice .X. de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitoarei S.C. .X. S.R.L. și a fost desemnat administrator judiciar dl. .X. pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de art.20 din lege.

Deoarece administratorul judiciar desemnat, dl. .X. a reprezentat societatea în timpul cercetării la fața locului efectuate la sediul contestatarii ca urmare a depunerii unor noi probe cu cererea nr. .X./08.X.2010 și completarea nr. .X. /22.X.2010 și a semnat procesul verbal nr. .X./26.X.2010 întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X., organul de soluționare a apreciat că toate argumentele și motivațiile societății prezentate prin contestație, precum și constatările organelor de inspecție fiscală din respectivul proces verbal au fost însușite de administratorul judiciar, nemaifiind necesare alte demersuri privind însușirea.

I. Prin contestația formulată, contestatara solicită exonerarea de la plata sumei de .X. lei pentru următoarele motive :

Referitor la diferențele estimate la impozit pe profit, impozitul pe veniturile din salarii și contribuțiile la salarii aferente activității desfășurate la sediul din .X., societatea susține că nu au fost respectate prevederile art.43 alin.2 lit.f) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că la niciuna dintre obligațiile de plată stabilite prin Decizia de impunere contestată, organele de inspecție fiscală nu au argumentat în baza căruia temei legală a fost impozitată baza de impunere estimată, ci au fost menționate art.65 și art.66 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare referitoare la estimarea bazei de impunere.

În ceea ce privește diferențele estimate la impozit pe profit și TVA aferente documentelor cu regim special și a situațiilor de lucrări constatate ca fiind lipsă, contestatoarea menționează că rezultatele inspecției fiscale nu au fost făcute cunoscute pe parcursul desfășurării inspecției fiscale, ci abia la finalizarea acesteia, respectiv când s-a dat nota explicativă din 16.01.2008, cu încălcarea prevederilor O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, contestatara consideră că nu a avut *“timp pentru căutarea și punerea la dispoziția organelor de inspecție a documentelor constatate lipsă”* și a solicitat *“un termen pentru a putea recupera din documentele constatate lipsă, eventual de la clienții către care au fost întocmite și declararea în Monitorul Oficial al României a celor care nu au fost completate și s-au pierdut”*.

În concluzie, S.C. .X. S.R.L. solicită *„eliminarea sumelor care fac obiectul contestației în sumă de .X. lei din Decizia de impunere nr. .X./12.X.2008 și recalcularea în consecință a dobânzilor și penalităților aferente”*.

Prin cererea depusă la Direcția generală a finanțelor publice .X. sub nr. .X./08.X.2010 și completarea nr. .X./22.X.2010, societatea a depus în copie o serie de documente, respectiv bilanț .X. 2005 redactat în limba .X.nă, adresa către firma de contabilitate .X., situație lucrări S.C. .X., proces verbal custodie mașina universală de tâmplărie MUT, certificat de bună execuție nr. .X./30.10.2001, situații de lucrări pe perioada iulie-noiembrie 2001 și a solicitat aprobarea unui nou control fiscal pentru perioada 2004 - 2006.

II. Raportul de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2008 a avut ca obiectiv soluționarea adresei nr. .X./ .X./09.07.2005 prin care .X. Secția .X. a solicitat stabilirea obligațiilor fiscale datorate de contestatară.

Perioada verificată : 01.01.2002 - 30.09.2007.

Organele de inspecție fiscală au constatat că nu au fost depuse situațiile financiare anuale, bilanțuri contabile pentru anii 2005 și 2006 și nici raportarea semestrială la luna iunie 2007.

De asemenea, s-a constatat lipsa unor documente cu regim special aprovizionate în perioada 03.07.2001 - 19.02.2004, după cum urmează :

- 50 exemplare de avize de însoțire a mărfii de la nr. .X. la nr. .X. ce fac parte din seria .X.-.X. aprovizionat la data 09.01.2003,
- 8 exemplare de chitanțe nr. .X., .X., .X., .X., .X., .X., .X., .X.,
- 50 exemplare de chitanțe din carnetul de la nr. .X. la nr. .X. din seria .X.-.X. aprovizionat la 09.01.2003,
- 150 de chitanțe, 3 carnete de la nr. .X. la nr. .X. din seria .X.-.X. aprovizionat la 07.01.2002,
- 49 exemplare facturi fiscale, respectiv 6 facturi din seria .X.-.X. aprovizionat la 07.01.2002, lipsa exemplarul nr.1 și celelalte două exemplare fiind la cotor necompletate precum și 43 facturi din seria .X.-.X. aprovizionat la 09.01.2003, lipsă toate trei exemplarele.

La data inspecției fiscale, documentele cu regim special constatate lipsă, mai sus menționate, nu au fost declarate la Monitorul Oficial de către reprezentantul societății, așa cum prevăd Normele pentru întocmirea și utilizarea formularelor privind activitatea financiar-contabilă, art.12 aprobate prin H.G. nr.831/1997 și cele ale art.4 din O.M.F.P. nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, astfel că organele de inspecție fiscală nu au putut determina pe baza evidențelor contribuabilului baza de impozitare.

Pentru perioada iulie 2005-martie 2006 nu a fost prezentată evidența contabilă pentru întreaga activitate desfășurată de societate și nici documente din care să rezulte efectuarea inventarierii generale a patrimoniului societății, conform prevederilor legale.

De asemenea, societatea nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală, evidența contabilă pentru activitatea desfășurată de subunitatea deschisă în .X. pe perioada iulie 2004-august 2007, nici inventarierea patrimoniului acestei subunități.

Prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .X./06.11.2007 emisă de A.F.P. .X. au fost dispuse măsuri privind : efectuarea inventarierii patrimoniului, inclusiv a subunității din .X., prezentarea evidenței contabile aferentă activității desfășurate la subunitatea din .X. și întocmirea evidenței contabile consolidate pentru întreaga activitate desfășurată de societate, depunerea situațiilor financiare

anuale pe anii 2005 și 2006 și raportarea semestrială la luna iunie 2007, până la termenul 07.12.2007. Aceste măsuri dispuse nu au fost aduse la îndeplinire și nici contestate de societate.

De asemenea, s-a constatat că nu a fost prezentată la inspecția fiscală, mașina universală de tâmplărie MUT 400 aprovizionată conform contractului de vânzare-cumpărare nr. .X./16.X.2002, pe motiv că utilajul a dispărut pe perioada cât firma a desfășurat activitate în .X..

Totodată, societatea nu a prezentat documente din care să reiasă că au fost anunțate organele de poliție cu privire la lipsa documentelor cu regim special și a mașinii universale de tâmplărie MUT 400.

În aceste condiții, organele de inspecție fiscală s-au aflat în imposibilitatea determinării bazei de impozitare a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat și au procedat la estimarea acesteia, în conformitate cu prevederile art.65 și art.66 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, utilizând toate documentele și informațiile existente la dosarul fiscal din cadrul Administrației finanțelor publice .X., documentele puse la dispoziție de societate, fișa contribuabilului pe perioada 01.01.1999-18.05.2004 emisă de A.F.P. .X., notele explicative date de administratorul societății.

1. Referitor la impozitul pe profit verificarea s-a efectuat în baza prevederilor O.G. nr.70/1994 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

A fost verificată realitatea datelor consemnate în declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat în corelație cu datele din bilanțele de verificare, registrele societății și documentele justificative existente în unitate.

Prin declarația .X. /X./27.03.2002 societatea a declarat pierdere fiscală în sumă de .X. lei la finele anului 2002, organele de inspecție fiscală stabilind pentru aceeași perioadă impozit pe profit în sumă de .X. lei, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea rezultatului fiscal :

- cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei reprezentând contravaloarea achizițiilor de tâmplărie de aluminiu, respectiv instalație termică consemnate în facturile nr. .X./18.10.2001 emisă de S.C. .X. S.R.L. .X. și nr. .X./07.11.2001 emisă de S. C. .X. S.R.L. .X., pentru care nu s-a făcut dovada cu documente justificative, nu au fost prezentate situații de lucrări că bunurile înregistrate la cheltuieli în anul 2002 se regăsesc în

costul produselor, că au fost înglobate în obiectivele realizate și conduc la realizarea de venituri impozabile.

Prin nota explicativă din 16.01.2008, administratorul societății a declarat faptul că tâmplăria de aluminiu și centrala termică au fost montate la sediul firmei .X. - .X. din .X. în anul 2001 fiind întocmite situații de lucrări, documentele erau însă pierdute la data întocmirii notei explicative.

- venituri impozabile în sumă de .X. lei reprezentând venituri estimate aferente documentelor cu regim special neprezentate, data ultimei facturi din seria .X. - .X., evidențiată în contabilitatea societății fiind 31.12.2002.

Prin declarația .X./ .X./04.03.2004 societatea a declarat pierdere fiscală la finele anului 2003 în sumă de .X. lei, mai mare cu .X. lei decât pierderea fiscală stabilită de organele de inspecție fiscală de .X. lei, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea rezultatului fiscal cheltuieli nedeductibile fiscal în sumă de .X. lei reprezentând contravaloarea unor lucrări de reparații-construcții din factura .X. nr. .X./fără dată emisă de S.C. .X., pentru care nu s-a făcut dovada cu documente justificative, nu au fost prezentate situații de lucrări că serviciile înregistrate la cheltuieli în anul 2003 se regăsesc în costul produselor, că au fost înglobate în obiectivele realizate și conduc la realizarea de venituri impozabile.

Prin nota explicativă din 16.01.2008, administratorul societății a declarat faptul că S.C. .X. a executat lucrări de construcții în subantrepriză la sediul Sanepid .X. în anul 2001 fiind întocmite situații de lucrări, documentele erau însă pierdute la data întocmirii notei explicative.

Prin declarația .X./14.06.2005 societatea a declarat la finele anului 2004 un profit impozabil în sumă de .X. lei, iar prin declarația 101 a fost consemnată suma de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a luat în calcul la stabilirea rezultatului fiscal :

- venituri impozabile estimate în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.65 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, compusă din suma de .X. lei reprezentând venituri aferente documentelor cu regim special neprezentate, data ultimei facturi evidențiată în contabilitatea societății din seria .X.- .X. fiind 31.01.2004 și suma de .X. lei reprezentând venituri estimate aferente activității desfășurate în .X.,

- cheltuieli nedeductibile estimate aferente activității desfășurate în .X. în sumă de .X. lei.

În vederea estimării profitului impozabil pentru anii 2004, 2005, 2006 organele de inspecție fiscală au folosit datele înscrise în singurele balanțe

de verificare prezentate de societate, încheiate la data de 31.12.2004 și respectiv 30.06.2005 pentru activitatea desfășurată de subunitatea din .X. cât și pentru întreaga activitate desfășurată în țară.

Astfel, veniturile și cheltuielile consemnate prin bilanțul de verificare la 31.12.2004 a subunității din .X. au fost împărțite la numărul de luni din anul 2004, începând cu luna iulie pentru care societatea a desfășurat activitate în .X., rezultatul constituind venituri și cheltuieli estimate pentru fiecare lună în parte în care societatea a desfășurat activitate în străinătate.

Astfel, cheltuielile deductibile estimate pentru fiecare lună în parte erau în sumă de .X. lei, fiind la nivelul cheltuielilor facturate cu munca vie aferente personalului detașat în .X., motivat de faptul că pentru celelalte cheltuieli estimate nu au fost prezentate documente justificative prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, cu încălcarea prevederilor art.21 alin.4 lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că până la data încheierii verificării, societatea nu a prezentat documente de plată din care să rezulte quantumul sumei cu titlu de impozit pe profit achitată în străinătate.

În concluzie, impozitul pe profit calculat la finele anului 2004 după stingerea pierderii fiscale din anul 2003 este în sumă de .X. lei.

Pentru anul 2005, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat un profit impozabil de .X. lei, nu a depus declarația 101 privind impozitul pe profit, iar prin declarațiile 100 privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat nu a fost consemnată nicio sumă cu titlu de impozit pe profit.

Organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil cu .X. lei mai mare decât cel stabilit de societate, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea rezultatului fiscal :

- venituri impozabile estimate în sumă de .X. lei aferente activității desfășurate în .X.,
- cheltuieli nedeductibile estimate aferente activității desfășurate în .X. în sumă de .X. lei.

Metoda de estimare a veniturilor și cheltuielilor din anul 2005 a constat în împărțirea la 6 a rulajelor veniturilor și cheltuielilor consemnate prin bilanțul de verificare a subunității din .X. întocmită pentru luna iunie 2005.

Astfel, cheltuielile deductibile estimate pentru fiecare lună în parte erau în sumă de .X. lei fiind la nivelul cheltuielilor facturate cu munca vie aferente personalului detașat în .X., motivat de faptul că pentru celelalte cheltuieli estimate nu au fost prezentate documente justificative prin care să

se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, cu încălcarea prevederilor art.21 alin.4 lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2006, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat pierdere fiscală în sumă de .X. lei și nu a depus declarația 101 privind impozitul pe profit.

Organele de inspecție fiscală au stabilit un profit impozabil în sumă de .X. lei, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea rezultatului fiscal :

- venituri impozabile estimate în sumă de .X. lei aferente activității desfășurate în .X.,

- cheltuieli nedeductibile estimate aferente activității desfășurate în .X. în sumă de .X. lei,

- cheltuieli în sumă de .X. lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea privind bunurile de natura activelor corporale constatate lipsă în gestiune, respectiv mașina universală de tâmplărie .X. aprovizionată conform contractului de vânzare-cumpărare nr. .X./16.09.2002, motivația neprezentării consemnată prin nota explicativă din data 16.01.2008 fiind aceea că utilajul a disparut pe perioada cât firma a desfășurat activitate în .X..

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a prezentat contracte de asigurare a utilajului, încălcând prevederile art.21 alin.4 lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în temeiul prevederilor art.14 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare și art.65 și art.66 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a procedat la estimarea veniturilor și cheltuielilor pentru trimestrul I 2006, ca fiind egale cu cele realizate în trimestrul I 2005, motivat de faptul că pentru activitatea desfășurată în anul 2006 de subunitatea din .X. nu a fost prezentat niciun document.

În concluzie, impozitul pe profit calculat la finele anului 2006 pentru activitatea desfășurată în .X. este în sumă de .X. lei, iar pentru activitatea totală impozitul pe profit este în sumă de .X. lei.

La finele trim. III 2007 societatea a înregistrat pierdere fiscală în sumă de .X. lei, sumă confirmată de organele de inspecție fiscală.

Astfel, a fost stabilit în sarcina societății impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .X. lei.

Pentru neplata diferenței de impozit pe profit au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată verificarea s-a efectuat în baza prevederilor Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

Organele de inspecție fiscală au stabilit soldul TVA de plată în sumă de .X. lei mai mare cu .X. lei față de TVA consemnată prin fișa sintetică cu următoarea componență :

- .X. lei reprezentând TVA aferentă veniturilor estimate în sumă de .X. lei pentru documentele cu regim special neprezentate, data ultimei facturi evidențiate în contabilitate din seria .X.- .X. fiind 31.12.2002,

- .X. lei reprezentând TVA aferentă veniturilor estimate în sumă de .X. lei pentru documentele cu regim special neprezentate, data ultimei facturi evidențiate în contabilitate din seria .X.- .X. fiind 27.03.2003,

- .X. lei reprezentând TVA aferentă veniturilor estimate în sumă de .X. lei pentru documentele cu regim special neprezentate, data ultimei facturi evidențiate în contabilitate din seria .X.-.X. fiind 31.01.2004

Prin nota explicativă din 16.01.2008, administratorul societății a precizat că din cauza repetatelor mutări ale sediului societății respectivele documente cu regim special, probabil s-au pierdut.

- .X. lei reprezentând TVA aferentă bunurilor de natura activelor corporale în valoare de .X. lei constatate lipsă în gestiune, respectiv mașina universală de tâmplărie MUT 400 aprovizionată conform contractului de vânzare-cumpărare nr. .X./16.09.2002, motivația neprezentării consemnată prin nota explicativă din data 16.01.2008 fiind aceea că utilajul a disparut pe perioada cât firma a desfașurat activitate în .X..

Organele de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor art.19 din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare și art.65 și art.66 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare au procedat la estimarea bazei de calcul a TVA, stabilind în sarcina societății TVA în sumă de .X. lei.

Au fost calculate în sarcina societății majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Referitor la impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor verificarea s-a efectuat în baza prevederilor O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

Față de suma de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii declarat, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor cu .X. lei, mai mare decât cel stabilit de societate, motivat de faptul că societatea :

- a înregistrat și declarat suma de .X. lei, sumă neconsemnată în fișa sintetică a evidenței pe plătitor,

- nu a luat în calcul la stabilirea impozitului pe veniturile din salarii, veniturile aferente activității desfășurate în .X..

Administratorul societății a declarat prin nota explicativă din 16.01.2008 faptul că personalul S.C .X. S.R.L. deplasat în .X. a obținut venituri din salarii care au fost supuse impozitării în .X..

Pentru perioada iulie-decembrie 2004, organele de inspecție fiscală au ținut cont de datele consemnate în balanța de verificare încheiată la 31.12.2004, estimând un venit salarial lunar și un impozit pe veniturile din salarii aferent, determinate ca medie a datelor realizate cumulativ pentru perioada iulie-decembrie 2004, respectiv .X. lei și numărul lunilor aferente perioadei, rezultând un impozit mediu pentru cele 6 luni în sumă de .X. lei și un impozit pe veniturile din salarii datorat cumulativ pentru semestrul II 2004 în sumă de .X. lei.

Pentru perioada ianuarie-decembrie 2005 s-a ținut cont de datele consemnate în balanța de verificare încheiată la 30.06.2005, estimându-se un venit salarial lunar și un impozit pe veniturile din salarii aferent determinate ca medie a datelor realizate cumulativ pentru perioada ianuarie-iunie 2005, respectiv .X. lei și numărul lunilor aferente perioadei, rezultând un impozit mediu pentru cele 12 luni în sumă de .X. lei și un impozit pe veniturile din salarii datorat cumulativ pentru anul 2005 în sumă de .X. lei.

Pentru perioada ianuarie-martie 2006, în temeiul prevederilor art.65 și art.66 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală

republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au estimat venitul salarial lunar și impozitul pe veniturile din salarii ca fiind egale cu cele realizate lunar în anul 2005, respectiv .X. lei rezultând un impozit pe veniturile din salarii cumulat în sumă de .X. lei.

În concluzie pentru perioada verificată a fost stabilit în sarcina societății impozit pe veniturile din salarii și asimilate acestora suplimentar de plată în sumă de .X. lei.

Pentru neplata diferenței de impozit pe veniturile din salarii au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4. Referitor la contribuția de asigurari sociale datorată de angajator verificarea s-a efectuat în baza prevederilor Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

Organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare, în temeiul prevederilor art.65 și art.66 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, o contribuție la asigurările sociale datorată de angajator în sumă de .X. lei, mai mare cu .X. lei față de contribuția declarată de societate, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea contribuției, veniturile din salariile aferente activității desfășurate în .X..

Pentru neplata diferenței de contribuție de asigurari sociale datorată de angajator au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5. Referitor la contribuția individuală de asigurari sociale reținută de la asigurați verificarea s-a efectuat în baza prevederilor Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003

privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o contribuție individuală reținută de la asigurați în sumă de .X. lei, mai mare cu .X. lei față de contribuția declarată de societate, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea contribuției, veniturile din salariile aferente activității desfășurate în .X..

Pentru neplata diferenței de contribuție de asigurari sociale reținută de la asigurați au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Referitor la contribuția angajatorului și a angajaților la bugetul asigurărilor pentru șomaj verificarea s-a efectuat în baza prevederilor Legii nr.1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, Legii nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o contribuție a angajatorului la bugetul asigurărilor pentru șomaj în sumă de .X. lei, mai mare cu .X. lei față de contribuția declarată de societate, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea contribuției, veniturile din salariile aferente activității desfășurate la sediul din .X..

Pentru neplata diferenței de contribuție a angajatorului la bugetul asigurărilor pentru șomaj au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la contribuția angajaților la bugetul asigurărilor pentru șomaj, organele de inspecție fiscală au stabilit o contribuție a angajaților la bugetul asigurărilor pentru șomaj în sumă de .X. lei, egală cu contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj declarată de societate.

7. Referitor la contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator verificarea s-a efectuat în baza prevederilor Legii asigurărilor sociale de sănătate nr.145/1997, O.U.G. nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul

sănătății, cu modificările și completările ulterioare pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de .X. lei, mai mare cu .X. lei față de contribuția declarată de societate, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea contribuției, veniturile din salariile aferente activității desfășurate la sediul din .X..

Pentru neplata diferenței de contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

8. Referitor la contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați verificarea s-a efectuat în baza prevederilor Legii asigurărilor sociale de sănătate nr.145/1997, O.U.G. nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de .X. lei, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea contribuției, veniturile din salariile aferente activității desfășurate la sediul din .X..

Pentru neplata diferenței de contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

9. Referitor la contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, verificarea s-a efectuat în baza prevederilor O.U.G. nr.147/2002 pentru reglementarea unor probleme financiare și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare Legii nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru perioada 01.01.2002-30.09.2007.

Deoarece societatea nu a luat în calcul la stabilirea contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, veniturile din salarii aferente activității desfășurate în .X.,

organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății o contribuție cu .X. lei, mai mare față de contribuția declarată de societate, motivat de faptul că pentru activitatea desfășurată de subunitatea din .X. societatea nu a prezentat niciun document.

Administratorul societății declara prin nota explicativă din 16.01.2008 faptul că personalul S.C .X. S.R.L. deplasat în .X. a obținut venituri din salarii care au fost supuse impozitării în .X..

Pentru neplata diferenței de contribuție de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator au fost calculate majorări/dobânzi și penalități în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

10. Referitor la contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurari sociale de sanatate de la persoane juridice sau fizice, verificarea s-a efectuat în baza prevederilor O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și idemnizațiile de asigurări sociale de sănătate pentru perioada 01.01.2006-30.09.2007

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a declarat pentru perioada decembrie 2006-septembrie 2007 contribuții pentru concedii și indemnizații în sumă de .X. lei și nu a luat în calcul la stabilirea contribuției, veniturile din salarii aferente activității din .X..

Administratorul societății declara prin nota explicativă din 16.01.2008 faptul că personalul S.C .X. S.R.L. deplasat în .X. a obținut venituri din salarii care au fost supuse impozitării în .X..

În vederea estimării bazei de impozitare a contribuției pentru concedii și indemnizații pentru perioada ianuarie 2004-martie 2006, organele de inspecție fiscală au folosit valorile cheltuielilor cu salariile înscrise în balanța de verificare încheiată la data de 30.06.2005.

Astfel, venitul salarial realizat din activitatea desfășurată în .X. a fost estimat la .X. lei cu o contribuție pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de .X. lei, rezultând o contribuție cumulată pentru trim.I 2006 în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.65 și art.66 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neplata diferenței de contribuție pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.120 alin.2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatarei și documentele prezentate de aceasta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatară și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Aspecte procedurale

Referitor la afirmația societății privind nerespectarea de către organele de inspecție fiscală a prevederilor art.43 alin.2 lit.f) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că la diferențele stabilite prin decizia de impunere contestată nu a fost menționat temeiul de drept în baza căruia au fost stabilite sumele suplimentare cu titlu de impozit pe profit, impozit pe veniturile din salarii și contribuții la salarii aferente activității desfășurate în .X., se reține că Decizia de impunere nr. .X./12.X.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Administrația finanțelor publice .X. respectă prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr.972/2006 privind aprobarea formularului „*Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală*”, în sensul că la pct.2.1.2. și pct.2.1.3 din conținutul respectivei decizii de impunere sunt prezentate clar și distinct motivele pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății obligații fiscale suplimentare de plată.

Mai mult, potrivit prevederilor art.109 alin.2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data emiterii Raportului de inspecție fiscală nr. .X./11.X.2008 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./12.X.2008, contestate :”(2) *La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. (...)*”.

Din Raportul de inspecție fiscală nr..X./11.X.2008 reiese că la analizarea fiecărei obligații fiscale verificate, organele de inspecție fiscală au invocat temeiurile de drept care reglementează respectivul impozit, taxă, contribuție, fiind prezentate clar și detaliat constatările de natură fiscală, precum și consecințele lor fiscale, iar în cadrul fiecărei spețe au fost analizate documentele care au condus la respectivele constatări, documente care se regăsesc în anexele la Raportul de inspecție fiscală, precum și motivele de fapt și temeiurile de drept care au stat la baza constatarilor și stabilirii obligațiilor fiscale.

Astfel, întrucât Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii deciziei de impunere, fiind anexă a acesteia, iar în cuprinsul raportului sunt invocate temeuri de drept și descrise stări de fapt, nu se poate reține susținerea contestatarei potrivit căreia organele de inspecție fiscală nu au invocat temeuri de drept în baza cărora au stabilit obligațiile fiscale.

În ceea ce privește afirmația contestatarei, potrivit căreia organele de inspecție fiscală au obligația informării agentului economic a eventualelor neconcordanțe constatate, organul de soluționare a contestației reține că în timpul derulării inspecției fiscale începută la 29.10.2007, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .X./06.11.2007 emisă de A.F.P. .X. au fost dispuse contribuabilului măsuri privind efectuarea inventarierii patrimoniului, prezentarea evidenței contabile aferentă întregii activități și a celei desfășurate în .X. și depunerea situațiilor financiare anuale pe perioada verificată până la termenul de 07.12.2007, măsuri care nu au fost duse la îndeplinire, motiv pentru care societatea a fost sancționată cu amendă de .X. lei, conform prevederilor art.219 alin.2 lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, societății i s-a acordat și posibilitatea să-și exprime punctul de vedere prin comunicarea datei, orei și locului de desfășurare a discuției finale, prin adresa nr..X./11.02.2008, astfel că susținerile contestatarei, anterior precizate nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei.

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând :

- .X. lei - impozit pe profit,
- .X. lei - majorări și penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată,
- .X. lei - majorări și penalități de întârziere aferente,

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe dacă societatea datorează aceste obligații fiscale stabilite prin estimare, aferente unor documente cu regim special, respectiv avize de însoțire a mărfurilor, chitanțe și facturi fiscale din carnetele achiziționate de contestatară, constatate lipsă prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./11.X.2008, în condițiile în care societatea contestatoare nu justifică lipsa acestora și nu pune la dispoziție documente din care să rezulte o situație diferită față de cea stabilită de organele de inspecție fiscală.

Perioada supusă verificării : ianuarie 2002- septembrie 2007.

In fapt, organele de inspecție fiscală au constatat lipsa unor documente cu regim special aprovizionate în perioada 03.07.2001 - 19.02.2004, respectiv : 50 exemplare de avize de însoțire a mărfii, 208 exemplare de chitanțe și nr.49 de facturi fiscale, care nu au fost declarate la Monitorul Oficial al României de către reprezentantul societății.

Organele de inspecție fiscală nu au putut determina baza de impozitare a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat și au procedat la estimarea acesteia în conformitate cu prevederile art.65 și art.66 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, utilizând toate documentele și informațiile existente la dosarul fiscal din cadrul A.F.P. .X., documentele puse la dispoziție de societate, fișa contribuabilului pe perioada 01.01.1999-18.05.2004 emisă de organul fiscal, notele explicative date de administratorul societății.

De asemenea, s-a constatat înregistrarea la cheltuieli deductibile fiscal a unor cheltuieli aferente activității desfășurate în .X., pentru care nu s-au prezentat documente justificative, cheltuieli cu amortizarea unui utilaj constatat lipsă și cheltuieli aferente unor achiziții de tâmplărie de aluminiu, centrala termică, reparații-construcții, pentru care nu s-a făcut dovada prin documente justificative, respectiv situații de lucrări din care să reiasă că bunurile achiziționate conduc la realizarea de venituri impozabile.

Prin contestație, S.C. .X. S.R.L. solicită *“un termen pentru a putea recupera din documentele constatate lipsă, eventual de la clienții către care au fost întocmite și declararea în Monitorul Oficial al României a celor care nu au fost completate și s-au pierdut”*.

In drept, pe perioada 2002-2004 se aplică prevederile art.6 lit.g) din Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal :

„ În exercitarea atribuțiilor ce le revin organele de control fiscal sau, după caz, serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale au dreptul:

g) să stabilească obligațiile fiscale prin asimilare sau estimare, în situația în care în evidența contabilă nu există documente justificative sau contribuabilul refuză prezentarea acestora, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, respectiv al ministrului administrației publice. Sarcina de a dovedi că metoda indirectă utilizată pentru stabilirea obligațiilor fiscale este incorectă revine contribuabilului;”.

Aceste prevederi legale se coroborează cu cele ale art.32 alin.3 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, conform căroră:

„(3) În cazul în care facturile fiscale, evidențele contabile sau datele necesare pentru calcularea bazei de impozitare lipsesc ori sunt incomplete în ceea ce privește cantitățile, prețurile și/sau tarifele practicate pentru livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, organele de control fiscal vor proceda la impozitare prin estimare”.

Începând cu 01.01.2004 devin incidente prevederile art.67 alin.1 și alin.2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora :

“(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal..”

Aceste prevederi legale se coroborează cu cele ale pct.65.1 lit.d) din H.G. nr.1050/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică :

“ Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora.”

În același act normativ la pct.65.2 se precizează:

“Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilii cu activități similare.”

Potrivit acestor dispoziții legale, estimarea bazei de impunere se realizează în situația în care organele de inspecție fiscală nu pot determina

mărimea acesteia, o astfel de situație fiind cea în care au dispărut evidențele contabile și fiscale.

Astfel, la estimarea bazei de impunere a impozitului pe profit cât și a taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au în vedere elementele care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției și informații referitoare la activitatea din perioada verificată și documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere datele și informațiile deținute despre contribuabilii cu activități similare.

Potrivit pct.12 din Anexa 1B Norme metodologice pentru întocmirea și utilizarea formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă la H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora:

„Orice lipsuri sau pierderi de formulare numerotate, în magazie sau la compartimentele care le utilizează, vor fi aduse la cunoștință, în scris, administratorului, ordonatorului de credite sau altor persoane, care au obligația gestionării patrimoniului unității, care vor dispune cercetarea și verificarea împrejurărilor în care s-au produs lipsurile sau pierderile și eventuala tragere la răspundere a celor vinovați, conform legii.

Formularele cu regim special de inseriere și numerotare, pierdute sau sustrase se declară nule în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, după sesizarea organelor în drept”,

iar la art.4 din O.M.F.P. nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora se prevede :

“In cazul pierderii sau sustragerii formularelor cu regim special, agenții economici sunt obligați :

a) să anunțe, **în termen de 24 de ore de la constatare**, pierderea sau sustragerea formularelor cu regim special la direcția generală a finanțelor publice județeană, a municipiului București, respectiv la administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București, după caz; pentru sustragere vor fi anunțate și organele de poliție;

b) să transmită Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. lista seriilor și plajelor de numere ale formularelor cu regim special pierdute sau sustrase, în termen de 48 de ore de la constatarea pierderii sau sustragerii.”

Din prevederile legale enunțate anterior, reiese că în situația în care evidențele contabile și fiscale sau formularele cu regim special au dispărut, societatea avea obligația să anunțe sustragerea carnetelor de facturi fiscale, în termen de **24 de ore** de la constatare la Direcția generală a finanțelor publice .X., iar în termen de **48 de ore** să transmită Companiei .X. S.A, lista seriilor și plajelor de numere ale formularelor cu regim special sustrase și să le declare nule în Monitorul Oficial al României.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că organele de inspecție fiscală au constatat o serie de deficiențe, după cum urmează :

- neprezentarea evidenței contabile aferente activității desfășurate de subunitatea din .X. și evidența consolidată aferentă întregii activități desfășurate de societate,
- neprezentarea rezultatelor inventarierii generale a elementelor de activ și de pasiv a patrimoniului,
- **neprezentarea în totalitate a documentelor cu regim special achiziționate de la Direcția generală a finanțelor publice,**
- **nedeplinirea situațiilor financiare anuale, bilanțuri contabile pe anii 2005 și 2006 și raportarea semestrială la luna iunie 2007,**
- neaducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de A.F.P. .X. prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .X./06.11.02007.

Se reține că prin Nota explicativă din 16.01.2008, reprezentantul legal al societății a precizat referitor la lipsa documentelor cu regim special constatate lipsă de organele de inspecție fiscală, că *„din cauza repetatelor mutări ale sediului societății, probabil s-au pierdut în timpul transportului dintr-o parte în alta”*.

Față de aceste susțineri, organul de soluționare a contestației reține că societatea nu a solicitat organelor de inspecție fiscală un termen în interiorul căruia să procedeze la reconstituirea facturilor fiscale constatate lipsă, în conformitate cu dispozițiile art.26 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, potrivit căreia : *“În caz de pierdere, sustragere sau distrugere a unor documente contabile se vor lua masuri de reconstituire a acestora în termen de maximum 30 de zile de la constatare, potrivit reglementarilor emise în acest scop”*.

Pe de altă parte, sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale conform art.65 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, revine contribuabilului care are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la

baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal și de a colabora cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, cu bună credință, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute (registre, evidențe, documente de afaceri și a oricare alte înscrisuri) și să întreprindă măsurile necesare în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare.

Față de cele de mai sus, organul de soluționare a contestației, reține că în mod corect, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea bazei de impozitare a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat, în conformitate cu prevederile art.67 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, utilizând toate documentele și informațiile existente la dosarul fiscal din cadrul Administrației finanțelor publice .X., documentele puse la dispoziție de societate, fișa contribuabilului pe perioada 01.01.1999-18.05.2004 emisă de A.F.P. .X., notele explicative date de administratorul societății, stabilind obligații fiscale de natura impozitului pe profit, TVA și accesoriile aferente pentru documente cu regim special aprovizionate în perioada 03.07.2001-19.02.2004, constatate lipsă și care nu au fost declarate la Monitorul Oficial al României de către reprezentantul societății.

Organul de soluționare a contestației reține că urmare probelor noi depuse de contestatară cu cererea nr. .X./08.03.2010 și completarea nr. .X./22.03.2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X. au efectuat o cercetare la fața locului, rezultatele fiind consemnate prin Procesul verbal nr. .X./26.04.2010, semnat de administratorul judiciar al societății dl. .X..

Din cuprinsul acestui proces verbal rezultă că societatea a prezentat organelor de inspecție fiscală Certificatul de bună execuție nr. .X./30.10.2001, Situația de lucrări aferente perioadei iulie- noiembrie 2001, copiile acestora regăsindu-se anexate la dosarul cauzei.

Organul de soluționare a contestației reține că situațiile de lucrări semnate de beneficiari datează din anul 2001, perioadă anterioară celei supuse perioadei verificate (ianuarie 2002 - septembrie 2006).

Din analiza certificatului de bună execuție nr. .X./30.10.2001, aflat în copie la dosarul cauzei reiese că la data întocmirii acestuia, 30.10.2001 administratorul S.C. .X. S.R.L. certifica buna execuție a unor lucrări de construcții și instalații la obiectivul sediu .X., ceea ce probează că respectivele lucrări au fost executate în cursul anului 2001, cheltuielile fiind aferente exercițiului fiscal 2001, perioadă anterioară celei supuse inspecției

fiscale din punct de vedere al impozitului pe profit prin Raportul de inspecție fiscală nr. X./11.X.2008, care a fost ianuarie 2002 - septembrie 2007.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 4 alin.(1) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, potrivit căroră:

„(1) Anul fiscal al fiecărui contribuabil este anul calendaristic.”

coroborat cu cele ale art.7 alin.(1) din același act normativ care stipulează că:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile”

și cu cele ale art. 9 alin.(1), potrivit căroră:

„(1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile”,

și cu prevederile Instrucțiunilor privind metodologia de calcul a impozitului pe profit aprobate prin H.G. nr.859/2002, conform căroră:

„7.4. Veniturile ori cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparține. În cazul în care contribuabilul sau organele fiscale constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis sau a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corecții rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează majorări și penalități conform legislației în vigoare”,

reiese că S.C. .X. SRL trebuia să procedeze la ajustarea profitului impozabil aferent anului 2001 și să depună la organul fiscal teritorial, în condițiile legii o declarație rectificativă pentru anul fiscal 2001.

Se reține din constatările din Raportul de inspecție fiscală nr. X./11.X.2008 faptul că pentru justificarea deductibilității la calculul profitului impozabil pe anul 2003 a unor cheltuieli cu reparații construcții din factura .X. nr. .X./fără dată emisă de S.C. .X. în sumă de .X. lei, societatea nu a prezentat documente justificative prin care să probeze că aceste lucrări se regăsesc în costul produselor, că au fost înglobate în obiectivele realizate și conduc la realizarea de venituri impozabile.

Însuși administratorul societății menționa prin Nota explicativă din 16.01.2008 faptul că „ S.C. .X. a executat lucrări de construcții în subantrepriză la sediul .X., în anul 2001” aflată în copie la dosarul cauzei, iar devizul estimativ/situație de lucrări/ofertă în valoare de .X. lei nu are dată și totodată nu probează că lucrările de construcții detaliate au fost efectiv

prestate, astfel încât acest document nu poate fi luat în considerare în justificarea deductibilității cheltuielilor la calculul profitului impozabil pe anul 2002.

Potrivit prevederilor art.4 alin.1, art.7 alin.1 și art.9 alin.1 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit și pct.7.4 din Instrucțiunile din 16.08.2002 privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, anterior explicitate, societatea avea posibilitatea să procedeze la ajustarea impozitului pe profit aferent anului 2001 și să depună la organul fiscal teritorial o declarație rectificativă pentru anul fiscal 2001, organele de inspecție fiscală nefiind obligate să extindă perioada supusă inspecției fiscale.

În concluzie, în mod legal organele de inspecție fiscală au constatat că respectivele cheltuieli înregistrate în anul 2002 și respectiv 2003 nu sunt deductibile fiscal în exercițiile fiscale în care au fost înregistrate, ele fiind aferente anului 2001, anterior perioadei supuse inspecției fiscale din punct de vedere al impozitului pe profit prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./11.X.2008, care a fost ianuarie 2002 - septembrie 2007.

Referitor la documentele depuse pentru anul 2006, respectiv procesul verbal de inventariere din 18.08.2008 și completarea la acesta, s-a constatat, urmare inventarierii bunurilor și documentelor societății efectuate de administratorul judiciar, că mașina universală de tâmplărie MUT 400, constatată lipsă în gestiune prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./11.X.2008 a fost predată administratorului judiciar, motiv pentru care obligațiile fiscale aferente au fost reanalizate de organele de inspecție fiscală.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit ca nedatorate obligațiile fiscale aferente mașina universală de tâmplărie MUT 400 în sumă de .X. lei compusă din impozit pe profit în sumă de .X. lei accesorii aferente în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei, conform anexelor Situații de calcul accesorii la diferența impozit pe profit și TVA la procesul verbal nr. .X./26.X.2010.

Se reține că prin contestație, societatea nu a adus niciun argument sau document privind cheltuielile și TVA aferentă activității desfășurate în .X., cheltuielilor cu amortizarea unui utilaj constat lipsă, unor achiziții de tâmplărie de aluminiu, centrala termică, reparații-construcții și nici nu este invocat un temei legal diferit de cel în baza cărora organele de inspecție fiscală au stabilit obligațiile fiscale suplimentare contestate.

Mai mult, chiar prin Sentința penală nr. .X./17.X.2013 pronunțată de Tribunalul .X. în dosarul nr. .X./X./2013 se reține :„(...) *faptul că societatea*

nu a luat în calcul la stabilirea rezultatului financiar aceste aspecte constatate de organele de control fiscal, nu echivalează cu o sustragere de la plata taxelor și impozitelor aferente, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, sub aspectul laturii obiective”.

Astfel, chiar dacă fapta de evaziune fiscală nu există, aceasta nu presupune că societatea nu datorează obligațiile fiscale suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală în sarcina sa.

În concluzie, în temeiul prevederilor legale mai suscitade și aspectelor reținute mai sus, se va respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente, contestația societății pentru suma de .X. lei reprezentând : .X. lei - impozit pe profit și .X. lei - taxa pe valoarea adăugată, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora :

“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”

Totodată, corespunzător obligațiilor nedatorate, calculate în urma depunerii de documente suplimentare la organele de inspecție fiscală, se va admite parțial contestația societății pentru suma de .X. lei, reprezentând : .X. lei - impozit pe profit și .X. lei - taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”.

Deoarece prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând impozit pe profit și TVA, în baza principiului de drept conform căruia “*accesoriul urmează principalul*”, contestația se va respinge ca neîntemeiată și pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit și majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente TVA, stabilite legal în baza prevederilor art.120 alin.2 și art.121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, având în vedere că prin prezenta decizie a fost admisă parțial contestația pentru suma de .X. lei reprezentând impozit pe profit și TVA aferente mașinii de tâmplărie MUT 400, în baza principiului de drept conform căruia “*accesoriul urmează principalul*” se va admite parțial contestația societății pentru suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit și majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente TVA.

2. Referitor la suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - CAS datorată de angajator,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - CAS individuală reținută de la asigurați,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția de asigurari pentru somaj datorată de angajator,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția pentru asigurari de sănătate reținută de la asigurați,
- .X. lei majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - impozit pe venituri din salarii și asimilate salariilor,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care prin contestație societatea nu aduce argumente și nu depune documente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** obligații suplimentare de plată în sumă totală de .X. lei de natura impozitului pe venituri din salarii și asimilate salariilor, contribuțiilor aferente precum și majorări și penalități de întârziere aferente, motivat de faptul că societatea nu a luat în calcul la stabilirea impozitului pe venituri din salarii a sumelor reprezentând venituri aferente desfășurării activității la sediul din .X..

Prin contestație, societatea susține referitor la diferențele estimate la impozit pe venituri din salarii și contribuțiile aferente, doar faptul că organele de inspecție fiscală nu au menționat temeiul de drept în baza căruia au fost stabilite aceste diferențe, argument pe care organul de soluționare a contestației nu l-a reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

În drept, sunt incidente prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

c) motivele de fapt și de drept ,

d) dovezile pe care se întemeiază contestația ”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din O.P.A.N.A.F. nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora :

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că prin contestație societatea are obligația să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.249 „*cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afara de cazurile anume prevăzute de lege*” și art. 250 „*dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]*” din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

coroborat cu art.65 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr. .X./18.X.2010, în considerentele căreia se precizează: *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii în termen de 30 de zile în care se poate și formula contestația administrativă, iar nedeținerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Se reține că, prin contestație, **S.C. .X. S.R.L.**, deși contestă obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./12.X.2008 emisă de Administrația finanțelor publice .X. în sumă totală de .X. lei, nu prezintă documente și argumente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală sau să modifice obligațiile fiscale în suma de .X. lei stabilite în sarcina sa, singurul argument al contestatarii fiind că *„organele de inspecție fiscală nu au menționat temeiul de drept în baza căruia au fost stabilite aceste diferențe”*.

Având în vedere cele de mai sus, temeiul prevederilor art.216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia :

*“11.1. Contestația poate fi respinsă ca : **b) nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”,* contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.** va fi respinsă ca nemotivată pentru suma totală de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile

din salarii și asimilate acestora, contribuțiile aferente, precum și accesoriile aferente, stabilite în baza principiului de drept conform căruia "accesoriul urmează principalul".

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) și lit.b) din O.P.A.N.A.F nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesuținută cu documente a contestației formulate de **S.C. .X. S.R.L. - în insolvență** împotriva Deciziei de impunere nr..X./12.X.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de .X. lei reprezentând :

- .X. lei - impozit pe profit,
- .X. lei - majorări și penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente.

2. Admiterea contestației formulate de **S.C. .X. S.R.L. - în insolvență** împotriva Deciziei de impunere nr..X./12.X.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală cu consecința anularii parțiale a acesteia pentru suma de .X. lei reprezentând :

- .X. lei - impozit pe profit,
- .X. lei - majorări și penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente.

3. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **S.C. .X. S.R.L. - în insolvență** împotriva Deciziei de impunere nr..X./12.X.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - CAS datorată de angajator,
- .X. lei - majorari și penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - CAS individuală reținută de la asigurați,
- .X. lei - majorări și penalități de întârziere aferente,

- .X. lei - contribuția de asigurari pentru somaj datorată de angajator,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția pentru asigurari de sănătate reținută de la asigurați,
- .X. lei Majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,
- .X. lei - impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor,
- .X. lei - majorari si penalități de întârziere aferente,

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL